

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

26 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Boico Victor, Diaconu Iurie,

examinând fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Rusev Serghei în numele inculpatului, împotriva sentinței Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 12 ianuarie 2022 și deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 23 mai 2022, în cauza penală în privința lui,

Vidrașco Iacov

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 24.07.2020 – 12.01.2022;

Instanța de apel: 07.02.2022 – 23.05.2022;

Instanța de recurs: 15.07.2022 – 26.10.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 12 ianuarie 2022, Vidrașco Iacov a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal și, în baza acestui articol, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, pe termen de 200 de ore.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, Vidrașco Iacov, la data de 10 martie 2020, aproximativ la ora 10:30, fără a deține permis de conducere a mijloacelor de transport, a condus autoturismul de model „Opel Corsa” cu numărul de înmatriculare XXX xxx, pe traseul din s. Vișniovca, r-nul Cantemir în direcție spre s. Șamalia, r-nul Cantemir, prin ce a încălcat cerințele art. 10 pct. 2) lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere, potrivit căruia: „persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede: a) permisul de conducere perfectat pe numele său valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus...”, ca ulterior după ce a fost implicat într-un accident rutier pe traseul nominalizat, în urma documentării cazului, existând temeiuri suficiente de a presupune că dânsul

la momentul producerii accidentului rutier se afla în stare de ebrietate inadmisibilă produsă de alcool, la propunerea de a trece testul alcoolsopic la aparatul Drager, cet. Vidrașco Iacov încălcând cerințele art. 11 lit. j) al Regulamentului Circulației Rutiere potrivit căruia: „conducătorul de vehicul, este obligat: să se supună, la solicitarea polițistului, procedurii de testare a aerului expirat...”, a refuzat categoric de a fi supus testării alcoolsopice pentru stabilirea stării de ebrietate alcoolice.

Acțiunile inculpatului Vidrașco Iacov, au fost încadrate în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, conform indicilor calificativi – refuzul, conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolsopică, acțiuni săvârșite de către o persoană care nu deține permis de conducere.

3. Nefiind de acord cu sentința, avocatul Rusev Serghei în interesele inculpatului, la data de 27 ianuarie 2022, a contestat-o cu apel, solicitând casarea sentinței cu emiterea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Vidrașco Iacov, să fie achitat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, din motivul că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii incriminate.

3.1. În motivarea apelului s-a invocat că, instanța de fond greșit a constatat că inculpatul Vidrașco Iacov a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal. Or, probele examinate la judecarea cauzei invocate de instanța de fond în sentința de condamnare, nu confirmă versiunea acuzării precum că la data de 10 martie 2020, inculpatul a condus mijlocul de transport și că ar fi refuzat să treacă testarea alcoolsopică.

Faptul respectiv se confirmă prin declarațiile inculpatului Vidrașco Iacov, care a comunicat că a condus automobilul în seara zilei de 09 martie 2020, și din cauza că sa spart o roată, a comis accidentul rutier cu inversarea în iaz din satul Vișniovca, raionul Cantemir, între orele 20:00 – 21:00. În aceeași seară a căutat pe la consăteni un tractor pentru a scoate automobilul din iaz, însă nu a găsit deoarece era târziu. A doua zi, pe date de 10 martie 2020, pe la orele 06:00 minute a mers iarăși prin localitate pentru a găsi ajutor să scoată mașina din iaz. Prin urmare s-a întâlnit cu consătenii Colțun Alexandru și Sîrbu Ion, de la care a cerut ajutor. În aceeași dimineață s-a deplasat la brigada de tractoare deținută de Ganev Grigore, și a cerut să permită tractoristului Nicolov Anatoli să meargă cu tractorul și să-i ajute să scoată mașina. Totodată, a recunoscut că a consumat alcool în dimineața zilei de 10 martie 2020, împreună cu Colțun Alexandru și Sîrbu Ion și de față cu colaboratorii de poliție în momentul în care scoteau automobilul din iaz.

Declarațiile inculpatului Vidrașco Iacov, au fost confirmate de declarațiile martorilor Colțun Alexandru și Sîrbu Ion, care au confirmat în totalmente versiunea invocată de inculpat.

Totodată, potrivit înștiințării telefonice făcute de Floreța Vasile la data

de 10 martie 2020, ora 10:32, se atestă că în iazul din satul Vișniovca, raionul Cantemir, este un automobil abandonat și la fața locului nu era nimeni.

Faptul respectiv a fost confirmat și de martorul Avram Dumitru, care a discutat cu Floreța Vasile.

Martorul Avram Dumitru care este colaborator de poliție a declarat că, după primirea înștiințării precum că în iazul din satul Vișniovca, raionul Cantemir este un automobil inversat, în timp de 4-5 minute a ajuns la fața locului, însă nu a identificat persoanele care ar fi văzut producerea accidentului rutier. La fel și Floreța Vasile când a depistat automobilul răsturnat în iaz, nu a văzut pe cineva la fața locului. Martorul Avram Dumitru a declarat că, a presupus că accidentul rutier a fost comis la data de 10 martie 2020, ora 07:00 – 08:00, reieșind din propriile convingeri.

Astfel, nu a fost probat că inculpatul Vidrașco Iacov la data de 10 martie 2020, a condus mijlocul de transport de model „Opel Corsa”, și că ar fi comis un accident rutier. Respectiv, în condițiile în care de către organul de urmărire penală nu a fost constatată data și ora conducerii mijlocului de transport și comiterii accidentului rutier de către inculpatul Vidrașco Iacov, este stranie poziția instanței de fond privind respingerea declarațiilor inculpatului și a martorilor apărării, asupra faptului că accidentul rutier a fost comis la data de 09 martie 2020. Astfel, consideră că învinuirea formulată inculpatului Vidrașco Iacov, precum că la data de 10 martie 2020 a condus mijlocul de transport fără permis de conducere și a comis un accident rutier, iar ulterior a refuzat de a trece testarea alcoolscoptică este absolut neîntemeiată.

Sub aspectul recunoașterii contravențiilor prevăzute de art. 229 alin. (2), art. 229 alin. (3), art. 231 alin. (2) și art. 242 alin. (1) Cod contravențional, inculpatul Vidrașco Iacov a menționat că a recunoscut aceste încălcări și a achitat amenzile stabilite, deoarece într-adevăr a comis încălcările respective. Inculpatul a menționat că nu a contestat procesele-verbale cu privire la contravenție sub aspectul datei și orei invocate, deoarece nu a intrat în esența lor.

În condițiile în care conducerea mijlocului de transport a avut loc la data de 09 martie 2020, este absolut irațională supunerea testării inculpatului Vidrașco Iacov la data de 10 martie 2020, deoarece aceste acțiuni urmează să fie precedate nemijlocit de constatarea momentului conducerii mijlocului de transport în pretinsă stare de ebrietate. Astfel, nu este corect și nici nu este legal impunerea la testarea alcoolscoptică sau la prelevarea mostrelor de sânge în zilele următoare conducerii mijlocului de transport, cu atât mai mult că, inculpatul Vidrașco Iacov a consumat alcool față de colaboratorii de poliție, în timp ce încercau să scoată automobilul din iaz.

Consideră că, prevederile pct. 11 lit. j) din Regulamentul circulației

rutiere poate fi invocat în condițiile stopării conducătorului auto de către colaboratorii de poliție, circumstanțele care nu se regăsesc în cazul din speță.

Din probele cauzei rezultă că, inculpatul Vidrașco Iacov a încălcat prevederile Regulamentului circulației rutiere, cu privire la acțiunile pe care urma să le întreprindă după accidentul comis la data de 09 martie 2020. Însă, faptul respectiv nu-l plasează în condițiile și în situația în care acesta urma să fie supus testării alcoolscopice, peste o zi de comiterea accidentului rutier, și în condițiile în care acesta a consumat alcool în prezența colaboratorilor de poliție, la data de 10 martie 2020 când automobilul a fost scos din iaz. Respectiv, acțiunile inculpatului Vidrașco Iacov, reprezintă faptă contravențională prevăzută de art. 233 alin. (2¹) Cod contravențional.

În condițiile enunțate, nu poate fi considerat ca fiind constatată fapta penală prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, atâta timp cât inculpatul Vidrașco Iacov a consumat alcool după un interval de timp îndelungat după comiterea accidentului rutier, în prezența colaboratorilor de poliție care nu l-au stopat, nu au interzis acestuia să consume băuturi alcoolice, și nici nu au explicat acestuia că urmează să fie supus testării alcoolscopice.

Totodată, inculpatului Vidrașco Iacov nu poate fi imputat refuzul categoric de a fi supus testării alcoolscopice. Or, din declarațiile martorului Nistor Valeriu se constată că, inculpatul a fost prezentat de către colaboratorii de poliție în incinta Spitalului Raional Cantemir pentru prelevarea probelor de sânge, însă ultimul a refuzat, refuzul fiind consemnat în procesul-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului din 10 martie 2020. Astfel, inculpatul Vidrașco Iacov a fost prezent în incinta Spitalului Raional Cantemir pentru efectuarea examenului medical, ceea ce exclude refuzul categoric așa cum a fost formulat în învinuire.

La fel, învinuirea formulată este una neclară, deoarece inculpatului Vidrașco Iacov se impută refuzul de la testarea alcoolscopică, însă de fapt acesta a fost supus examenului medical în vederea stabilirii stării de ebrietate.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 23 mai 2022, a fost respins ca nefondat apelul declarat de către avocatul Rusev Serghei în interesele lui Vidrașco Iacov, cu menținerea sentinței Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 12 ianuarie 2022, pronunțată în cauza penală privindu-l pe Vidrașco Iacov învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal.

4.1. Pentru a pronunța decizia, instanța de apel a reținut că potrivit probelor examinate în cadrul judecării cauzei penale în prima instanță și verificate în cadrul judecării cauzei în instanța de apel, se constată cu certitudine comiterea de către inculpatul Vidrașco Iacov a infracțiunii

prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, conform indicilor - refuzul, conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscoptică, acțiuni săvârșite de către o persoană care nu deține permis de conducere.

Faptul respectiv este demonstrat prin declarațiile martorului Nistor Valeriu (f.d 117-118) și declarațiile martorului Avram Dmitrii (f.d 119-121).

Mai mult ca atât, fiind audiat în calitate de bănuț, Vidrașco Iacov a comunicat că, aflându-se în incinta Inspectoratului de Poliție Cantemir, i s-a propus să treacă testarea alcoolscoptică cu aparatul „Drager”, la care a refuzat, explicând colaboratorilor de poliție că a consumat de dimineață băuturi alcoolice. Ulterior, dânsul a solicitat să fie dus la prelevarea probelor de sânge, însă medicul a refuzat prelevarea probelor de sânge, din motivul că a trecut mai mult de 2 ore de la producerea accidentului rutier. (f.d 47).

S-a considerat că probele sus menționate combat poziția apărătorului inculpatului Vidrașco Iacov, avocatul Rusev Serghei, precum că inculpatului nici nu i-a fost propusă trecerea testării alcoolscoptice cu aparatul „Drager”.

La fel, faptul refuzului inculpatului Vidrașco Iacov se confirmă prin probe cu procese-verbale și acte privind efectuarea acțiunilor procesuale cum ar fi – procesul-verbal privind depistarea infracțiunii ori constatarea bănuțelii rezonabile privitor la o infracțiune comisă din 11 martie 2020, raportul inspectorului principal Avram Dmitrii din 11 martie 2020, potrivit cărora cu certitudine se demonstrează că, inculpatul Vidrașco Iacov a refuzat categoric de la testarea cu aparatul de tip „Drager”, cât și de la prelevarea probelor de sânge.

Sub aspectul laturii subiective, Colegiul a constatat că în sentința pronunțată, instanța de fond a reținut că inculpatul Vidrașco Iacov a declarat că a făcut studii la școala auto, ceea ce presupune că cunoștea Regulamentul Circulației Rutiere.

Tot aici, instanța de apel a apreciat critic poziția apărătorului, precum că dispozițiile pct. 11 lit. j) din Regulamentul Circulației Rutiere, se extind doar asupra cazurilor de stopare a conducătorilor auto în trafic de către colaboratorii de poliție. Această poziție a apărării nu găsește nici o susținere în dispozițiile Regulamentului Circulației Rutiere și nici în dispozițiile normelor legislației penale naționale. Mai mult ca atât, din poziția apărării ar rezulta că, chiar și în cazul când persoană ce a provocat accident rutier vizibil se află în stare de ebrietate, aceștia nu i se poate solicita trecerea testării alcoolscoptice, deoarece nu a fost stopat de către colaboratorii de poliție în trafic, poziția care este absolut neîntemeiată.

La fel, a fost respins și argumentul apărării precum că solicitarea de a trece testarea alcoolscoptică din partea colaboratorilor de poliție către inculpatul Vidrașco Iacov nu a fost una fermă. Colegiul a reiterat în acest sens că, martorul Avram Dmitrii cât în declarațiile făcute în ședința de

judecată în prima instanță, atât și în actele întocmite de el în urma examinării circumstanțelor cazului ca agent constatator, a menționat că inculpatului în mod cert a fost propusă efectuarea testării cu aparatul „Drager”, la care a refuzat. Mai mult ca atât, Colegiul a reiterat că, fiind audiat în calitate de bănuț Vidrașco Iacov la fel a recunoscut expres că i-a fost propusă trecerea testării alcoolscopice cu aparatul „Drager” însă el a refuzat.

În ceea ce privește versiunea inculpatului Vidrașco Iacov precum că, accidentul rutier a fost comis în seara de 09 martie 2020, și pe data de 10 martie 2020 dânsul nu a condus mijlocul de transport și anume din acest motiv a refuzat să fie testat alcoolscopic, instanța de apel a considerat că prima instanță corect a dat o apreciere critică a acesteia, fiind reținut că potrivit informației telefonice, la data de 10 martie 2020 către serviciul 112 s-a adresat cetățeanul Florența Vasile, comunicând că la iazul din satul Șamalia, raionul Cantemir, este un automobil abandonat. (f.d. 7).

Totodată, instanța de fond corect a reținut că din analiza procesului-verbal cu privire la contravenție întocmit în privința inculpatului Vidrașco Iacov în baza art. 229 alin. (2), (3), art. 231 alin. (2) și art. 242 alin. (1) Cod contravențional, se atestă că faptele contravenționale au fost săvârșite de către Vidrașco Iacov, la data de 10 martie 2020, ora 10:30.

S-a menționat că, respectivul proces-verbal nu a fost contestat de către inculpatul Vidrașco Iacov, care a acceptat învinuirea în săvârșirea faptelor contravenționale în sensul cum a fost formulată de agentul constatator, inclusiv sub aspectul datei și orei comiterii contravențiilor. Astfel, recunoscând învinuirea formulată de agentul constatator, inculpatul Vidrașco Iacov a recunoscut de fapt constatările agentului constatator, precum că a condus automobilul pe data de 10 martie 2020 și nu pe data de 09 martie 2020, cum invocă inculpatul.

Mai mult ca atât, instanța de apel a considerat necesar de reținut declarațiile martorului Avram Dmitrii depuse în ședința de judecată în prima instanță, precum că la data de 10 martie 2020, în urma stabilirii tuturor circumstanțelor accidentului rutier, fiind audiată mama inculpatului Vidrașco Iacov a comunicat că ultimul pe date de 10 martie 2020 dimineața a plecat de acasă cu automobil, iar peste 2 ore s-a întors acasă fiind deja fără automobil.

Totodată, instanța de apel a considerat că prima instanță corect a dat o apreciere critică declarațiilor martorilor Colțun Alexandru și Sîrbu Ion, menționând că au fost făcute în scopul de a-i favoriza versiunea inculpatului invocată în scopul evitării răspunderii penale. La fel, instanța de fond corect a invocat divergențele dintre declarațiile martorilor Colțun Alexandru și Sîrbu Ion cu declarațiile inculpatului Vidrașco Iacov, referitor la șirul cronologic al evenimentelor. Or, inculpatul a menționat că la magazin s-a

întâlnit cu Colțun Alexandru și Sîrbu Ion, pe când ultimii indică că, au venit la magazin iar inculpatul deja era acolo cu niște prieteni ale lui și servea băuturi alcoolice. Ulterior, martorii au declarat că la magazin inculpatul era treaz, iar băuturi alcoolice a servit pe malul iazului în timp ce scoteau automobil. S-a considerat că, prima instanță just a invocat că divergențe respective în declarații, denotă faptul încercării inducerii în eroare a instanței referitor la circumstanțele cazului.

Verificând aspecte de fapt și de drept la stabilirea pedepsei inculpatului Vidrașco Iacov, instanța de apel a considerat că pedeapsa stabilită inculpatului de prima instanță este una justă și echitabilă, care este în stare să restabilească echitatea socială perturbată prin infracțiune.

Infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal se atribuie la categoria infracțiunilor ușoare, pentru care potrivit art. 60 alin. (1) lit. a) din Codul penal termenul prescripției tragerii la răspundere penală este de 2 ani, acest termen de prescripție nu este expirat.

Instanța de apel a constatat, că fapta infracțională a fost săvârșită de către inculpatul Vidrașco Iacov la data de 10 martie 2020, și respectiv în mod normal termenul de prescripție tragerii la răspundere penală urma să expire la data de 10 martie 2022. Însă, potrivit Hotărârii Parlamentului nr. 55 din 17 martie 2020 privind declararea stării de urgență, în legătură cu situația epidemiologică provocată de pandemia Covid-19, pe întreg teritoriul Republicii Moldova a fost declarată starea de urgență pe perioada din 17 martie 2020 – 15 mai 2020. Iar potrivit, Dispoziției nr. 1 al Comisiei Naționale Pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova din 18 martie 2020, în procese penale toate termene au fost suspendate de drept, până la ridicarea stării de urgență. Totodată, potrivit Hotărârii Parlamentului nr. 41 din 24 februarie 2022 privind declararea stării de urgență, pe perioada de 60 de zile, pe întreg teritoriul Republicii Moldova a fost declarată starea de urgență. Iar potrivit Dispoziției nr. 5 din 02 martie 2022 a Comisiei Naționale Pentru Situațiile Excepționale a Republicii Moldova în procese penale toate termene au fost suspendate de drept, pe perioada stării de urgență. Totodată, prin Dispoziția nr. 13 din 31 martie 2022 a Comisiei Naționale Pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, începând cu data de 04 aprilie 2022 au fost excluse măsurile specifice din domeniul justiției, și examinarea cauzei penale a fost reluată.

Colegiul a menționat că, infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, potrivit art. 16 alin. (2) Cod penal face parte din categoria infracțiunilor ușoare și că, prima instanță întemeiat a reținut prezența în speță a circumstanței atenuante prevăzute de art. 76 Cod penal, și anume săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare. Totodată, potrivit caracteristicii eliberate de către organele administrației publice locale,

inculpatul Vidrașco Iacov la locul de trai se caracterizează pozitiv, și careva plângeri în privința acestuia nu au parvenit. Astfel, Colegiul a conchis că, prima instanță corect a considerat oportun de stabilit inculpatului pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, în limita minimă prevăzută de legiuitor de 200 de ore.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Rusev Serghei în numele inculpatului, care invocând incidența pct. 6) și 8) a dispozițiilor art. 427 Cod de procedură penală, solicită casarea sentinței Judecătorei Cahul, sediul Cantemir din 12 ianuarie 2022 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 23 mai 2022, cu emiterea unei noi hotărâri prin care Vidrașco Iacov să fie achitat, din lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal.

5.1. În motivarea recursului ordinar declarat, a invocat că:

- instanța de fond și de apel au constatat greșit faptul că Vidrașco Iacov a comis infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal;

- probele administrate în cadrul cercetării judecătorești nu confirmă versiunea acuzării că Vidrașco Iacov, la data de 10.03.2020 ora 10:30, ar fi condus mijlocul de transport iar ulterior ar fi comis un accident rutier;

- instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor argumentelor invocate de partea apărării și a lăsat fără răspuns mai multe circumstanțe invocate, precum declarațiile martorilor Colțun Alexandru, Sîrbu Ion, Floreța Vasile și Avram Dumitru;

- nici instanța de fond nici cea de apel nu a stabilit, în afara oricăror dubii, data și ora conducerii mijlocului de transport.

6. În temeiul art. 431 alin. (1), pct. 1¹ Cod de procedură penală, procurorul, a prezentat referință pe marginea recursului declarat, pledând pentru inadmisibilitatea recursului ordinar ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu în baza materialelor din dosar.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, un complet format din 3 judecători, prin decizie motivată, va decide în unanimitate asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală stipulează că instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427,

fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Iar, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi de drept procesual sau formal și de drept material sau substanțial. Astfel, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și/sau material.

Prin urmare, recursul este declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, atunci când titularul acestuia invocă temeiuri care în mod evident nu sunt subsecvente circumstanțelor cauzei sau când argumentele formulate de recurent nu au un fundament juridic.

Din sumarul recursului ordinar declarat, se constată că acesta este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, avocatul în drept invocând incidența cazului de casare, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, și când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Raportând normele respective la situația în cauză, Colegiul penal conchide că aceste temeiuri nu și-au găsit confirmare.

Colegiul penal reține că, instanța de apel s-a expus asupra probelor administrate legal de către părți cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, corect ajungând la concluzia privind vinovăția lui Vidrașco Iacov în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, încadrarea juridică a acțiunilor acestuia fiind justă.

În aceste condiții, instanța de recurs consideră imperios de a remarca precum că argumentele expuse în conținutul recursului declarat se referă la examinarea fondului cauzei, în acest sens nefiind depistate careva erori de drept ce ar afecta temeinicia deciziei instanței de apel.

Astfel, instanța de recurs ține să precizeze că, aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei așa cum propune recurentul este o

competență și prerogativă legală a instanțelor de fond și nu pot constitui temei pentru recurs.

Mai mult, Colegiul consideră, că argumentele aduse de recurent în susținerea solicitărilor sale, au constituit obiect de examinare în instanța de apel, și asupra acestora instanța s-a expus în mod întemeiat așa cum este indicat în pct. 4.1 al prezentei decizii, oferind în acest sens o apreciere probelor conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar tuturor probelor în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, ajungând la o concluzie corectă privind vinovăția lui Vidrașco Iacov în infracțiunea ce i se incriminează.

Cu referire la criticile invocate de apărare sub aspectul pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează, că temeiul de drept menționat, prevede, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii. În acest sens instanța de recurs menționează, că potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal reține, că acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Potrivit materialelor cauzei, prima instanță l-a condamnat pe Vidrașco Iacov în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, la 200 (două sute) ore muncă neremunerată în folosul comunității.

La rândul său, instanța de apel judecând apelul declarat de către apărare, a ajuns la concluzia că fapta prejudiciabilă săvârșită de Vidrașco Iacov cade sub incidența componenței de infracțiune prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, fiind dovedită și prin probele acumulate pe parcursul urmăririi penale și administrate atât în cadrul ședinței instanței de fond, cât și celei de apel, în același timp dispunând menținerea sentinței primei instanțe fără modificări.

În aceste condiții, instanța de recurs consideră că nu pot fi reținute argumentele apărării cu privire la necesitatea achitării inculpatului, dat fiind că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel a verificat sentința instanței de fond sub aspectul dat, ținând seama în plină măsură de prevederile art. 99-101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate

aspectele probele prezentate de către părți, a audiat inculpatul, a cercetat probele administrate la dosar, dând citire proceselor-verbale și altor documente, verificându-le și apreciindu-le just prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și ca urmare corect au stabilit starea de fapt, încadrarea în drept și vinovăția inculpatului Vidrașco Iacov, cu respectarea nemijlocită a prevederilor art. 414-419 Cod de procedură penală, iar hotărârea adoptată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Instanța de recurs constată că temeiurile invocate de către partea apărării cu referire la lipsa în acțiunile inculpatului a elementelor constitutive ale infracțiunii, se combat prin materialele cauzei și nu se semnalizează în esență presupusele erori de drept, hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, care în totalitatea lor resping argumentele, precum că vinovăția inculpatului Vidrașco Iacov în săvârșirea infracțiunii imputate nu a fost dovedită.

Colegiul penal menționează că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acțiuni și prejudiciu).

La caz, prezența în acțiunile inculpatului atât a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunii imputate, cât și a celor care caracterizează latura subiectivă a acestei infracțiuni, au fost demonstrate prin probele acumulate la faza urmăririi penale și examinate în cadrul ședințelor de judecată a primei instanțe și instanței de apel.

În sensul celor indicate mai sus, instanța de recurs constată că temeiurile invocate de către partea apărării cu referire la lipsa în acțiunile inculpatului a elementelor constitutive ale infracțiunii, se combat prin materialele cauzei și nu se semnalizează în esență presupusele erori de drept, hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, care în totalitatea lor resping argumentele, precum că vinovăția inculpatului Vidrașco Iacov în săvârșirea infracțiunii imputate nu a fost dovedită.

Cu referire la argumentul avocatului precum că probele administrate în cadrul cercetării judecătorești nu confirmă versiunea acuzații că Vidrașco Iacov, la data de 10.03.2020 ora 10:30, ar fi condus mijlocul de transport iar ulterior ar fi comis un accident rutier, Colegiul penal menționează că sub aspectul situației date, instanța de apel s-a expus detaliat fiind cercetate și

analizate minuțios cumulul de probe prezentate în susținerea învinuirilor aduse inculpatului.

Mai mult ca atât instanța de recurs ține să reamintească că aprecierea probelor de către instanțele de fond poate să fie recunoscută ca o eroare gravă de fapt și reținută de instanța de recurs, doar în cazul unor expuneri denaturate - ce nu corespund conținutului factual al probelor, sau neluarea în considerare a acestora. La caz, Colegiul penal nu a constatat discrepanța între cele reținute de instanța de apel în vederea condamnării inculpatului și conținutul real al probelor sau ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o redă. Astfel, este întemeiată concluzia instanței de apel precum că învinuirea înaintată inculpatului prin rechizitoriu este confirmată prin probe pertinente și concludente, care în ansamblu dovedesc indubitabil vinovăția acestuia.

Versiunea prezentată de către apărare asupra probelor puse la baza condamnării inculpatului, nu poate constitui temei de admitere a recursului, or, la etapa judecării recursului instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor de fond. Din atare considerente, Colegiul penal nu examinează criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului conform infracțiunii încriminate.

Mai mult, temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aceste aspecte contestate și în prezentul recurs, nu se identifică, or instanța de apel s-a expus în decizia sa, detaliat și argumentat asupra fiecărei chestiuni esențiale particulare speței.

Având în vedere cele relatate, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, fapt ce impune și respingerea, ca inadmisibil a recursului ordinar declarat de către avocatul Rusev Serghei în numele inculpatului Vidrașco Iacov.

Totodată, instanța de recurs consideră pedeapsa stabilită inculpatului ca fiind una echitabilă, legală și direct proporțională cu gravitatea faptelor comise, de atitudinea numitului față de infracțiunea săvârșită și de consecințele acesteia, cât și în măsură să asigure corectarea și resocializarea acestuia, restabilirea echității sociale, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea ultimului și a altor persoane.

Față de lucrul judecat de instanța de apel, Colegiul penal constată o motivare amplă și temeinică a soluției emise prin prisma procesului de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu fapta reținută în sarcina inculpatului Vidrașco Iacov, astfel Colegiul penal conchide asupra faptului că hotărârea atacată este în corespundere cu exigențele art. 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, or, instanța de apel a dat o apreciere clară circumstanțelor cauzei, ajungând la o concluzie corectă privind stabilirea vinovăției inculpatului Vidrașco Iacov, concluzii pe care instanța de recurs le însușește, din motivul temeiniciei acestora, fiind inoportună repetarea acestora, chestiune conformă practicii CtEDO, expuse în pct. 37 din hotărârea *Albert vs România* din 16.02.2010.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Rusev Serghei în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 23 mai 2022, în cauza penală în privința lui *Vidrașco Iacov xxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată este pronunțată la **25 noiembrie 2022**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Boico Victor

Diaconu Iurie